មេរៀនទី ៥

អំណោយទាននៃការបម្រើ ការបង្រៀន និង ការទូន្មាន

យើងបានបញ្ចប់ការសិក្សារបស់យើងអំពីអំណោយទាយទាំងបួន ដែលយើងហៅថាព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចនោះហើយ។ ដោយគម្ពីរអេភេសូជំពូក៤ រាប់ឃើញព្រះអំណោយទាន៥យ៉ាង នោះដោយសារតែយើងបានចាត់ទុកអ្នកគង្វាល និង អ្នកបង្រៀនថាជាព្រះអំណោយទានតែមួយ។

នៅក្នុងមេរៀនមុននេះ យើងបានសិក្សាអំពីអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ និង អ្នកគង្វាលព្រមទាំងអ្នកបង្រៀន។ យើងបានដឹងថា ស្របពេលដែលអ្នកជឿគ្រប់រូបត្រូវតែធ្វើការផ្សាយដំណឹងល្អ មានសមាជិកមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះដែលទទួលការត្រាស់ហៅជាពិសេសឲ្យធ្វើជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ យើងក៏បានឃើញថា មានអ្នកជឿដែលក្លាយជាអ្នកគង្វាលព្រមទាំងអ្នកបង្រៀនច្រើនជាងព្រះអំណោយទានបីផ្សេងទៀត។ មានការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេស ទៅលើការសិក្សាអំពីគោលបំណងដែលព្រះគ្រិស្ត នៅពេលដែលទ្រង់ប្រទានព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចមកឲ្យយើង។

ពេលនេះយើងបានត្រៀមជាស្រេចក្នុងការសិក្សាក្រុមមួយទៀតនៃព្រះអំណោយទានខាងវិញ្ញាណ គឺ ព្រះអំណោយទានព័ន្ធកិច្ច*ដទៃផ្សេងទៀត*។ ស្របពេលដែលមានមនុស្សជាច្រើនជាអ្នកគង្វាលព្រមទាំងអ្នកបង្រៀន ក៏មានសមាជិកជាច្រើនទៀតនៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត ដែលមិនបានទទួលព្រះអំណោយទានសម្រាប់តំណែងនោះ ឬ សម្រាប់តំណែងផ្សេងទៀតយើងបានរៀបរាប់ពីមុនមកហើយនោះទេ។ តែនោះមិនមែនមានន័យថា ពួកគេមិនមានព្រះអំណោយទានខាងវិញ្ញាណនោះឡើយ។ នៅក្នុងមេរៀននេះ យើងនឹងរៀនអំពីព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត និង ឃើញថាអ្នកជឿជាច្រើនអាចទទួលបានវា។

អ្នកប្រហែលជាគ្មានអារម្មណ៍ដឹងពីការដឹកនាំពិសេសរបស់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ នៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចនោះទេ។ ប្រសិនមិនមានទេ អ្នកអាចនឹងស្គាល់ពីព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានមកឲ្យអ្នកបាន មុនពេលដែលអ្នកបញ្ចប់មេរៀននេះទៅទៀត។ ចូរអធិស្ឋាននៅពេលដែលអ្នករៀនមេរៀននេះ ដើម្បីឲ្យព្រះជាម្ចាស់នឹងដឹកនាំអ្នក។

គម្រោងនៃមេរៀន

ក. ព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើ
ខ. ព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀន
គ. ព្រះអំណោយទាននៃការទូន្មាន

វត្ថុបំណងនៃមេរៀន

នៅពេលអ្នកបានបញ្ចប់មេរៀននេះ អ្នកអាចនឹងៈ

១. រៀបរាប់អំពីព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើ និង ធ្វើការស្រង់ប្រភេទខ្លះនៃកិច្ចការដែលមានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងព្រះអំណោយទានមួយនេះ។
២. បកស្រាយពីភាពខុសគ្នារវាងព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀន និង ព្រះអំណោយទាននៃអ្នកគង្វាលព្រមទាំងអ្នកបង្រៀន។
៣. រៀបរាប់អំពីព្រះអំណោយទាននៃការទូន្មាន។

សកម្មភាពក្នុងការសិក្សា

១. អានគម្ពីរកិច្ចការជំពូក១ ដល់៦ ។ នៅពេលដែលអ្នកអានតាមជំពូកនីមួយៗ ចូរធ្វើការកត់ត្រាប្រភេទខុសគ្នានៃព័ន្ធកិច្ចដែលបានឃើញ ដាក់នៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រារបស់អ្នក។ ជាឧទាហរណ៍ នៅក្នុងជំពូកទី៤ អ្នកនឹងឃើញមានព័ន្ធកិច្ចនៃការចែកទាន។ សូមមើលនៅខទី៣៤ ដល់ ៣៧។
២. ទន្ទេញ គម្ពីរ១កូរិនថូសជំពូក១៣ បន្តទៀត។ សូមសរសេរខទី ១ដល់ ៧ តាមការចងចាំ ដាក់នៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រារបស់អ្នក។ នៅពេលដែលអ្នកបញ្ចប់មេរៀននេះ យើងអាចនឹងដកស្រង់៨ ខដំបូងបាន។
៣. សូមអានមេរៀននេះដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ គូសបន្ទាត់នៅពីក្រោមចំណុចណាដែលអ្នកចង់ចងចាំ។
៤. សិក្សានិយមន័យពាក្យសំខាន់ដែលអ្នកមិនយល់ច្បាស់ ដោយមើលវានៅក្នុងអក្ខរានុក្រម។
៥. ធ្វើលំហាត់សិក្សាទាំងអស់ដែលអ្នកបានជួប។ ត្រឡប់ទៅមើលមេរៀន ដើម្បីរកចម្លើយត្រឹមត្រូវសម្រាប់សំណួរណាដែលអ្នកឆ្លើយមិនបានត្រឹមត្រូវ។
៦. ធ្វើការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួនដែលមាននៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀន ហើយពិនិត្យមើលចម្លើយរបស់អ្នកដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ រំឭកចំណុចណាដែលអ្នកឆ្លើយមិនបានត្រឹមត្រូវ។

ពាក្យសំខាន់

សហាគមន៍	ត្រួតលើ	បកប្រែ
ទំនុកចិត្ត		

ក. ព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើ

វត្ថុបំណងទី១. *រៀបរាប់អំពីព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើ និង ធ្វើការស្រង់ប្រភេទខ្លះនៃកិច្ចការដែលមានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងព្រះអំណោយទានមួយនេះ។*

មានការបកស្រាយខ្លះ មានភាពចាំបាច់ណាស់ នៅពេលដែលយើងរៀបចំចូលទៅក្នុងមេរៀននេះ ដែលវាផ្អែកលើព្រះអំណោយទាន រៀបរាប់នៅក្នុងគម្ពីររ៉ូមជំពូក១២ ។ វាពិតជាមានការពិបាកណាស់ដើម្បីធ្វើការចែកក្រុម ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណឲ្យបានច្បាស់។ ដូច្នេះ នៅពេលដែលយើងរៀនពីមេរៀនមួយ ទៅមេរៀនមួយ យើងនឹងសង្កេតឃើញមានចំណុចត្រួតគ្នាខ្លះៗ។ យើងមិនគួរបារម្ភពីការនេះឡើយ ដ្បិតព្រះអំណោយទានទាំងអស់នេះគឺមកពីប្រភពតែមួយ។

ការរៀបរាប់ព្រះអំណោយទាននេះចាប់ផ្តើមដោយការថ្លែងព្រះបន្ទូលជាមុខសិន។ ដោយសារតែការការថ្លែងព្រះបន្ទូល មានរៀបរាប់នៅក្នុងចំណោមព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណ យើងនឹងមិនផ្តោតសំខាន់លើវានៅក្នុងជំពូកមួយនេះឡើយ។ នៅជិតចុងបញ្ចប់គម្ពីរ១កូរិនថូសជំពូក១២ គឺមានការរៀបរាប់អំពីព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ។ នៅក្នុងការរៀបរាប់នេះ គឺមានព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងបីក្រុមតែម្តង។

ការកំណត់និយមន័យពីព្រះអំណោយទាន

"អ្នកណាទទួលព្រះអំណោយទានខាងបំរើ ចូរបំរើទៅ" (គម្ពីររ៉ូម១២:៧)

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរបកប្រែចាស់ ពាក្យថាបម្រើគឺ "ជួយផ្គត់ផ្គង់" និង "ការជួយផ្គត់ផ្គង់"។ នៅក្នុងខគម្ពីរខាងក្រោមនេះ ពាក្យទាំងពីរនេះអាចប្រើប្រាស់ជំនួសគ្នាទៅវិញទៅមកបាន ជាមួយនឹងពាក្យ "បម្រើ" និង "ការបម្រើ"។ ពាក្យថាការជួយផ្គត់ផ្គង់ត្រូវបានប្រើជាច្រើនដងនៅក្នុងគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីថ្មីភាសាក្រិក។ វាត្រូវបានគេប្រើជាលើកដំបូងនៅក្នុងគម្ពីររ៉ូម ១២:៧។ វាក៏ត្រូវបានគេឃើញនៅក្នុងគម្ពីរ២កូរិនថូស ៨:៤ ៖ " ពួកគេបានទទូចសុំយើងមេត្តាអនុញ្ញាត អោយគេចូលរួមបំរើការងារនេះ គឺផ្ញើប្រាក់ទៅជួយប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធ។" នៅក្នុងករណីនេះ មនុស្សមួយក្រុមដែលមកពីក្រុមជំនុំនៅស្រុកម៉ាសេដូន ចង់ឲ្យលោកប៉ូល និងអស់អ្នកដែលធ្វើការជាមួយលោក បានសហការជាមួយពួកគេដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ តម្រូវការរបស់អ្នកជឿ ដែលកំពុងមានទុក្ខ។

កន្លែងមួយទៀតដែលពាក្យថា *ជួយផ្គត់ផ្គង់* ត្រូវបានគេប្រើ គឺនៅក្នុងគម្ពីរ២កូរិនថូស ៩:១ " ចំពោះរឿងធ្វើជំនួយទៅជូនប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធនោះ មិនបាច់អោយខ្ញុំសរសេរជំរាបបងប្អូនទេ" ។ គោលគំនិតមួយនេះក៏ដូចគ្នានឹង គម្ពីរ២កូរិនថូស ៨:៤ដែរ។ ដូច្នេះ យើងសន្និដ្ឋានថាព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើ ជាទូទៅគឺមានទាក់ទងនឹងការបំពេញតម្រូវការរបស់អ្នកដទៃ។ វាអាចត្រូវបានគេប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយ។ នៅក្នុងន័យមួយ ព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើ បានបង្គ្រប់ន័យ ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងអស់។ នេះក៏ដោយសារតែព្រះអំណោយទានទាំងអស់ ដែលបានប្រទានមកគឺដើម្បីជួយយើងឲ្យបម្រើអ្នកដទៃ។ នៅក្នុងមេរៀននេះ យើងនឹងនិយាយអំពីព្រះអំណោយទានសំខាន់ដែលវាទាក់ទងនឹងការបំពេញតម្រូវការខាងសាច់ឈាមរបស់អ្នកដទៃ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

១ ពាក្យដែលបកស្រាយអត្ថន័យរបស់ពាក្យថា ជួយផ្គត់ផ្គង់ បានល្អបំផុតគឺ

....

ការបកស្រាយ និង អធិប្បាយពីព្រះអំណោយទាននេះ

យើងអាចឃើញរឿងរបស់នាងឌ័រកាស នៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ៩:៣៦-៤១។ នាងមានព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើ។ នាង "តែងប្រព្រឹត្តអំពើល្អ និងធ្វើទានជាច្រើន" (គម្ពីរកិច្ចការ ៩:៣៦) ។ តើនាងបានធ្វើរឿងអ្វីខ្លះ? នាងបានដេរសំលៀកបំពាក់ឲ្យស្ត្រីមេម៉ាយក្រីក្រ។ នៅពេលដែលនាងបានស្លាប់ភ្លាមៗ លោកពេត្រុសបានទៅដល់ផ្ទះនាង៖ "ស្ត្រីមេម៉ាយទាំងប៉ុន្មានបាននាំគ្នាចូលមកជិតលោក ទាំងយំសោក និងបង្ហាញអាវវែង អាវក្រៅដែលនាងឌ័រកាសបានដេរ កាលនាងរស់នៅជាមួយគេនៅឡើយ។" (គម្ពីរកិច្ចការ ៩:៣៩)។

នៅមានស្ត្រីមេម៉ាយ និង កុមារកំព្រាជាច្រើននាក់នៅក្នុងពិភពលោកនេះ។ មានមនុស្សក្រីក្រជាច្រើននាក់ដែលនៅជុំវិញខ្លួនយើង។ យើងអាចឃើញពួកគេស្ទើរតែនៅក្នុងគ្រប់សហគមន៍ទាំងអស់។ វាពិតជាអស្ចារ្យខ្លាំងណាស់ ដែលមនុស្សរបស់ព្រះជាម្ចាស់ខ្លះ គេមានព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើដូចជានាងឌ័រកាសដែរ!

វាប្រហែលមកពីនាងឌ័រកាស មានទេពកោសល្យពីធម្មជាតិក្នុងការកាត់ដេរ សំលៀកបំពាក់។ ព្រះជាម្ចាស់ បានប្រទានឲ្យនាងនូវ ទេពកោសល្យ និង ការខ្វល់ខ្វាយពីមនុស្សក្រីក្រ តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ ឯលទ្ធផលដែលទទួលបាននោះគឺព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើ។ បើគ្រាន់តែមានទេពកោសល្យគឺមិនគ្រប់គ្រាន់នោះទេ។ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ អាចយកបានទេពកោសល្យរបស់យើង តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធហើយ ទ្រង់មានមធ្យោបាយដ៏អស្ចារ្យដើម្បីធ្វើឲ្យវាក្លាយទៅជាអំណោយទាននៃការបម្រើបាន។

យើងបានសិក្សាអំពីលោកស្ទេផាន និង លោកភីលីពរួចមកហើយ។ លោកទាំងពីរបានក្លាយជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ ប៉ុន្តែមុនពេលដែលព្រះអំណោយទាននៃការផ្សាយដំណឹងបានកើតមាននៅក្នុងពួកគាត់ ពួកគាត់ធ្លាប់មានព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើរួចមកហើយ។ យើងបានឃើញហើយថា ពួកគាត់ត្រូវបានជ្រើសរើសឲ្យចាត់ចែងប្រាក់កាសរបស់ក្រុមជំនុំ។ ពួកលោកទាំងពីរនាក់ប្រហែលជាមានទេពកោសល្យសម្រាប់ការចាត់ចែងប្រាក់កាសរួចមកហើយ ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើបានឡើយ រហូតដល់ពេលដែលមានព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធរួមផ្សំជាមួយ ដែលនៅពេលនោះពួកគាត់បានចាប់ផ្តើមជួយផ្គត់ផ្គង់តម្រូវការរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

ស្ទើរតែគ្រប់ទេពកោសល្យពីធម្មជាតិទាំងអស់ អាចក្លាយជាព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើបាន។ ការនេះអាចកើតមានឡើងនៅពេល មនុស្សដែលមានទេពកោសល្យនោះ មានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ជាឧទាហរណ៍ សូមគិតអំពីមនុស្សដែលមានទេពកោសល្យក្នុងការច្រៀង។ ការច្រៀងគឺមិនមែនជា

ព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើនោះទេ។ វាគឺជាទេពកោសល្យ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលមនុស្សដែលមានទេពកោសល្យមានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ទេពកោសល្យរបស់គាត់អាចក្លាយជាព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើបាន។

តើអ្នកមានទេពកោសល្យដែរឬទេ ? ចូរថ្វាយវាទៅព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់អាចប្រើប្រាស់វា ជាព្រះអំណោយទាន ដែលមនុស្សជាច្រើនអាចទទួលបានព្រះពរតាមរយៈអ្នកបាន។

លំហាត់អនុវត្តន៍

២ ភាពខុសគ្នារវាងទេពកោសល្យ និង ព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើគឺថា

ក) អ្នកកើតមកជាមួយនឹងព្រះអំណោយទានស្រាប់ មិនជាមួយនឹងទេពកោសល្យឡើយ។

ខ) គ្រប់គ្នាមានទេពកោសល្យ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធធ្វើការតាមរយៈ អ្នកណាម្នាក់ដែលមានព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើ។

គ) ទេពកោសល្យអាចទិញដោយលុយបាន តែមិនមែនព្រះអំណោយទាននោះទេ។

គោលបំណងនៃព្រះអំណោយទាននេះ

ព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើត្រូវបានប្រទានមកដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់មនុស្សទាំងនៅក្នុង និងនៅក្រៅព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ មធ្យោបាយមួយដ៏មានប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការនាំមនុស្សចូលមកឯព្រះគ្រិស្ត គឺត្រូវបានធ្វើតាមរយៈការជួយផ្គត់ផ្គង់តម្រូវការរបស់គេជាមុនសិន។

នៅក្នុងគម្ពីរយ៉ូហានជំពូក ៩ បានប្រាប់យើងថា ព្រះគ្រិស្តបានប្រោសបុរសខ្វាក់ឲ្យភ្លឺភ្នែក។ បុរសខ្វាក់ភ្នែកនោះ មានតម្រូវការមួយធំណាស់ ហើយព្រះយេស៊ូបានជួយបំពេញ។ បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូទទួលបានការទុកចិត្តពីគាត់ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា "តើអ្នកជឿលើបុត្រមនុស្ស*ឬទេ?។ គាត់ទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ តើនរណាជាបុត្រមនុស្ស សូមប្រាប់ខ្ញុំអោយដឹងផង ដើម្បីអោយខ្ញុំជឿលើព្រះអង្គ" ។ អ្វីដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើសម្រាប់បុរសនោះដោយបានបំពេញតម្រូវការខាងរូបកាយរបស់គាត់ វាបានធ្វើឲ្យគាត់បានជឿ។

នៅពេលដែលយើងជួយបំពេញតម្រូវការរបស់អ្នកដទៃ តម្រូវរបស់ពួកគេត្រូវបានបំពេញ ហើយកិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចម្រើនឡើងដោយសារការនោះដែរ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៣ មធ្យោបាយមួយដើម្បីនាំដំណឹងល្អចូលទៅក្នុងដួងចិត្តមនុស្សគឺ

....

ខ. ព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀន

វត្ថុបំណងទី២. *បកស្រាយភាពខុសគ្នារវាងព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀន និង ព្រះអំណោយទានជាអ្នកគង្វាលព្រមទាំងអ្នកបង្រៀន។*

ការកំណត់និយមន័យពីព្រះអំណោយទាននេះ

“អ្នកណាទទួលព្រះអំណោយទានខាងបង្រៀន ចូរបង្រៀនទៅ” (គម្ពីររ៉ូម១២:៧)

ការបង្រៀនដែលប្រើនៅត្រង់នេះគឺមានន័យថា “ការបង្ហាញពីរបៀបធ្វើអ្វីមួយៈ បង្វឹក, ការអប់រំ”។ ដូច្នេះ យើងដឹងថាព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀនរួមមានៈ (១) ការបង្ហាញអ្នកដទៃពីរបៀបធ្វើអ្វីមួយ (២) បង្វឹកអ្នកដទៃពីរបៀបធ្វើអ្វីមួយ និង (៣) អប់រំអ្នកដទៃ រួមទាំងការផ្តល់ចំណេះដឹងផងដែរ។

ភាពខុសគ្នារវាងព្រះអំណោយទានជាអ្នកគង្វាលព្រមទាំងអ្នកបង្រៀន និង ព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀន គឺថាអ្នកគង្វាលព្រមទាំងអ្នកបង្រៀនមានទាក់ទងនឹងការដឹកនាំនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ច។ ចំណែកឯព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀន គឺមិនកំណត់នៅលើអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំណាម្នាក់ឡើយ។ សមាជិកណាក៏ដោយដែលនៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តគឺអាចមានព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀន។ ខ្លះទៀតអាចជាទេពកោសល្យក្នុងការបង្រៀន។ នៅពេលមនុស្សដែលមានទេពកោសល្យនេះ បានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ពួកគេនឹងអាចរកឃើញថាព្រះអំណោយទានរបស់ពួកគេបានក្លាយជាព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀន។

តើនេះមានន័យថា ស្ត្រីក៏អាចបង្រៀនបានដែរមែនឬទេ? ពិតមែនហើយ។ អ្នកខ្លះក៏មានសំណួរនៅពេលដែលគេបានអានគម្ពីរ១ធីម៉ូថេ ២:១១-១២។ ប៉ុន្តែលោកប៉ូលមិនបានមានប្រសាសន៍ថា ស្ត្រីមិនអាចមានព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀននោះឡើយ។ នៅក្នុងសំបុត្រមួយដែលសរសេរទៅកាន់លោកទីតុស លោកមានប្រសាសន៍ថា “រីឯលោកយាយចាស់ៗវិញ ក៏ដូច្នោះដែរ ....គាត់ត្រូវចេះផ្តល់យោបល់ល្អៗ” (គម្ពីរទីតុស ២:៣) ។ សំដីរបស់លោកប៉ូល គឺផ្អែកលើគោលការណ៍ដែល ស្ត្រីមិនត្រូវមានអំណាចចាត់ចែងលើបុរសនៅក្នុងក្រុមជំនុំនោះឡើយ។ នៅក្នុងស្ថានភាពខ្លះ ប្រសិនបើ មិនអនុញ្ញាតឲ្យស្ត្រីបង្រៀនដោយសារតែមូលហេតុនេះ មិនគួរដាក់ទំនួលខុសត្រូវទាំងនេះទៅលើពួកគេ វាល្អជាជាង។ ស្ត្រីម្នាក់ធ្វើការបង្រៀនគឺមិនខុសនោះទេ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលមានបញ្ហា មិនគួរចោទប្រកាន់នរណាម្នាក់ឡើយ។ ប្រសិនបើស្ត្រីណាម្នាក់មានព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀន នោះគាត់នឹងស្វែងរកការនាំផ្លូវពីព្រះអម្ចាស់ និងអនុញ្ញាតឲ្យព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធអភិវឌ្ឍព្រះអំណោយទានរបស់គាត់ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៤ ការបង្រៀនមានន័យថា

ក) ការណែនាំ

ខ) ការចែករំលែកចំណេះដឹង

គ) ការធ្វើខ្លួនជាគំរូ

ឃ) ការបង្ខឹក

៥ ព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀនក៏អាចប្រទានទៅឲ្យស្ត្រីបានដែរ ប្រសិនបើគាត់

ក) ទាមទារចង់បានវា ព្រោះតែនាងមានទេពកោសល្យ។

ខ) អនុញ្ញាតឲ្យព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធអភិវឌ្ឍវាឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ការបកស្រាយ និង អធិប្បាយពីព្រះអំណោយទាននេះ

ការបង្រៀនអាចធ្វើទៅបាន ដោយប្រើប្រាស់មធ្យោបាយជាច្រើន។ យើងនឹងលើកយកមធ្យោបាយពីរយ៉ាងសំខាន់ជាងគេ មកពិចារណានៅត្រង់ចំណុចនេះ។

ការបង្រៀនអាចធ្វើបានដោយ គំរូ

លោកប៉ុលបានសរសេរសំបុត្រទៅកាន់អ្នកគង្វាលព្រមទាំងអ្នកបង្រៀន លោកទីតុស អំពីការនេះនៅក្នុងគម្ពីរទីតុស២:៣-៥។ ផ្នែកមួយនៃការងាររបស់លោកទីតុស គឺជាការបង្រៀន។ លោកបានបង្រៀនស្ត្រីចាស់ៗ អំពីរបៀបបង្រៀនស្ត្រីវ័យក្មេង។ លោកត្រូវធ្វើការនេះដោយបង្ហាញស្ត្រីចាស់ៗពីរបៀបធ្វើជាគំរូល្អសម្រាប់ស្ត្រីវ័យក្មេង។ ខាងក្រោមនេះគឺជាការរៀបរាប់ អំពីអ្វីដែលលោកបានប្រាប់ទៅស្ត្រីចាស់ៗ ឲ្យធ្វើ៖

- ពួកគាត់ត្រូវកាន់កិរិយាមារយាទ សមជាអ្នកដែលមានជីវិតដ៏វិសុទ្ធ។
- ពួកគាត់មិនត្រូវ និយាយមួលបង្កាច់គេ (នោះមានន័យថា ពួកគាត់មិនត្រូវនិយាយកុហក ដែលអាចធ្វើឲ្យអ្នកដទៃឈឺចាប់នោះឡើយ)។
- ពួកគាត់មិនត្រូវជាអ្នកចំណូលស្រា។
- ពួកគាត់ត្រូវចេះស្រឡាញ់ស្វាមីរបស់ពួកគាត់។
- ពួកគាត់ត្រូវមានចិត្តធ្ងន់ និង មានចរិយាបរិសុទ្ធ។
- ពួកគាត់ត្រូវជាមេផ្ទះដ៏ល្អ។
- ពួកគាត់ត្រូវគោរពចុះចូលនឹងស្វាមីរបស់ពួកគាត់។
- ពួកគាត់មិនត្រូវមួលបង្កាច់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ស្ត្រីចាស់ៗអាចបង្រៀនបានដោយការនិយាយប្រាប់ស្ត្រីវ័យក្មេង។ ពួកគាត់អាចធ្វើបែបនេះក៏បាន ប៉ុន្តែពួកគាត់អាចបង្រៀនបានកាន់តែល្អប្រសើរតាមរយៈគំរូរបស់ពួកគាត់។ ការនេះអាចឲ្យទៅអនុវត្តនៅក្នុងគ្រប់វប្បធម៌។ ការបង្រៀនដោយធ្វើជាគំរូគឺជាការបង្ហាញអ្នកដទៃពីរបៀបធ្វើអ្វីម្យ៉ាង។ សម្រាប់មនុស្សដែលមានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ នេះអាចជាព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀនរបស់ពួកគាត់។

ការបង្រៀនអាចធ្វើបាន តាមរយៈការចែករំលែកចំណេះដឹង

ព្រះយេស៊ូតែងតែធ្វើបែបនេះ។ "សេចក្តីបង្រៀនរបស់ទ្រង់នៅលើភ្នំ" នៅក្នុងគម្ពីរម៉ាថាយជំពូក៥ បានចែងថា៖ "សិស្ស*នាំគ្នាចូលមកគាល់ព្រះអង្គ ព្រះអង្គក៏មានព្រះបន្ទូលបង្រៀនគេ" (ខ១ ដល់ ខ២)។ នៅក្នុងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានប្រទានចំណេះដឹងអំពីរបៀបរស់នៅដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ ទៅកាន់ពួកគេ។ យើងបានឃើញតាំងពីដើមដំបូងនៃមុខវិជ្ជានេះហើយ ថាចំណេះដឹងមានសារៈសំខាន់យ៉ាងណា។ យើងបានដឹងថាវា ជាគ្រឹះសម្រាប់ជំនឿ។ អ្នកដែលចែករំលែកចំណេះដឹងតាមរយៈការបង្រៀន បានធ្វើឲ្យជំនឿអាចកើតមានឡើងបាន។ នេះគឺជាមុខងារដ៏សំខាន់មួយរបស់ព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀន។

ចំណេះដឹងដែលអ្នកបង្រៀនផ្តល់ឲ្យ ត្រូវតែជាចំណេះដឹងអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ គ្រូបង្រៀនផ្តល់អត្ថន័យឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀនបានធ្វើការ នៅពេលដែលឪពុកម្តាយបង្រៀនកូនៗ របស់ពួកគាត់អំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះអំណោយទាននេះបានធ្វើការ នៅពេលគ្រូបង្រៀនថ្នាក់ថ្ងៃអាទិត្យ ឬ គ្រូបង្រៀននៅក្នុងសាលាគម្ពីរ គេបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់របស់ពួកគេ។ ព្រះអំណោយទាននេះធ្វើការ នៅពេលដែលអ្នកជឿបង្រៀនមិត្តរបស់ពួកគេ ឬគ្រូមិត្តរបស់គេអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ប្រសិនបើគ្រូបង្រៀននៅសាលារដ្ឋ មានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ យើងមិនត្រូវមើលរំលងឱកាសដែលពួកគាត់ អាចបង្រៀនបាននោះទេ គាត់ក៏អាចមានព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀននេះដែរ

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៦ ចូរសរសេរអក្សរ ត នៅក្នុងចន្លោះបន្ទាត់ដែលនៅពីមុខប្រយោគត្រឹមត្រូវ និង អក្សរ ខ នៅពីមុខប្រយោគមិនត្រឹមត្រូវ។

........ក) ការបង្រៀនអាចធ្វើទៅបាន តាមមធ្យោបាយជាច្រើន។

........ខ) ការបង្រៀនចែករំលែកចំណេះដឹង ដែលបង្កើតបានជាជំនឿ។

........គ) នៅពេលដែលយើងបង្រៀនដោយការបញ្ចេញអាកប្បកិរិយាបែបណា មានន័យថាយើងកំពុងបង្រៀនដោយធ្វើជាគំរូ។

គោលបំណងនៃព្រះអំណោយទាននេះ

មុខងារនៃការបង្រៀនគឺជាការចែករំលែកចំណេះដឹង។ គោលបំណងរបស់វា គឺធ្វើឲ្យមាន ជំនឿ ការរស់នៅត្រឹមត្រូវ និង ការប្រព្រឹត្ត អាចកើតឡើងបាន។ យើងដឹងហើយថា ជំនឿ ការរស់នៅត្រឹមត្រូវ និង ការប្រព្រឹត្ត វាមានសារៈសំខាន់យ៉ាងណា ចំពោះសមាជិកព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ បើគ្មានចំណុចទាំងនេះទេ ព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តមិនអាចកើតមានបានឡើយ។ ត្រង់នេះ ជួយយើងឲ្យយល់ពីតម្លៃដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀន។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៧ ព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀនគឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ព្រោះ

ក) មនុស្សគ្រប់គ្នាអាចមានវា។

ខ) វាធ្វើឲ្យយើងក្លាយជាគំរូដ៏ល្អ។

គ) វាចាក់គ្រឹះមូលដ្ឋានសម្រាប់ជំនឿ។

គ. ព្រះអំណោយទាននៃការទូន្មាន

វត្ថុបំណងទី៣. *រៀបរាប់អំពីព្រះអំណោយទាននៃការទូន្មាន។*

ការកំណត់និយមន័យពីព្រះអំណោយទាននេះ

ទូន្មាន គឺមានន័យថា "ការហៅមកជិត ឬ ការត្រាស់ហៅ"។ នៅពេលដែលនិយមន័យមួយនេះត្រូវបានយកទៅប្រើនៅក្នុង *ព្រះអំណោយទាន* នៃការទូន្មាន វាមានន័យថា ការត្រាស់ហៅអ្នកជឿឲ្យចូលជិតព្រះជាម្ចាស់ ឬ ទៅជិតបំណងព្រះហឫទ័យណាមួយរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ វាក៏មានន័យថាការត្រាស់ហៅអ្នកជឿឲ្យធ្វើសកម្មភាពអ្វីមួយផងដែរ។ បន្ទាប់មក អ្នកជឿដែលមានព្រះអំណោយទាននៃការទូន្មាន ត្រូវហៅមនុស្សឲ្យមកជិតព្រះជាម្ចាស់ ឬ មកជិតបំណងព្រះហឫទ័យណាមួយរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ការបកស្រាយ និង អធិប្បាយពីព្រះអំណោយទាននេះ

"អ្នកដែលលើកទឹកចិត្តបងប្អូន ចូរលើកទឹកចិត្តគេទៅ" (គម្ពីររ៉ូម ១២:៨)

ពាក្យប្រើសម្រាប់ពាក្យថា *លើកទឹកចិត្ត* នៅក្នុងព្រះគម្ពីរបកប្រែចាស់ គឺពាក្យ "ទូន្មាន" ។ តាំងពីដើមមកដល់ចំណុចនេះ យើងមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំងចំពោះការណែនាំរបស់លោកប៉ូលនៅក្នុងគម្ពីររ៉ូមជំពូក១២ ដែលមានទាក់ទងនឹងព្រះអំណោយទានដែលយើងកំពុងរៀននៅពេលនេះទេ។ យើងមិនចង់មើលរំលងចំណុចនេះឡើយ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរបកប្រែចាស់ លោកបានជំរុញឲ្យអស់អ្នកដែលមានព្រះអំណោយទានទាំងនេះ *ចាំតែធ្វើតាម* ព្រះអំណោយទានរបស់ពួកគេ។ តើលោកមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? លោកមានន័យថា ពួកគេត្រូវអភិវឌ្ឍ និង ប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទានរបស់ពួកគេ។ យើងត្រូវព្យាយាមធ្វើឲ្យព្រះអំណោយទានរបស់យើងមានប្រយោជន៍ តាមតែអាចធ្វើទៅបាន៖

" ឬជាការទូន្មាន ចូរ [ឲ្យគាត់ចាំតែ] ទូន្មានទៅ" (រ៉ូមគម្ពីរ ១២ គម្ពីរបកប្រែចាស់) ។ នេះមានន័យថា ពួកគេត្រូវតែប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទានរបស់ពួកគេ និង ព្យាយាមអភិវឌ្ឍវា។

មានមនុស្សជាច្រើននាក់ ដែលនៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត អាចនឹងមានព្រះអំណោយទាននៃការទូន្មាននេះ។ យើងនឹងបានយល់កាន់តែច្បាស់ថែមទៀត នៅពេលដែលយើងសង្កេតមើលឲ្យកាន់តែដិតដល់អំពីរបៀបដែលព្រះអំណោយទាននេះបំពេញមុខងារនៅក្នុងក្រុមជំនុំដំបូង។ នៅពេលដែលយើងបានដកពិសោធន៍ខគម្ពីរ ដោយប្រើពាក្យថា *ទូន្មាន* (គម្ពីរបកប្រែចាស់) យើងឃើញថា វាទាក់ទងនឹងការត្រាស់ហៅអ្នកជឿ។ ពួកគេត្រូវបានត្រាស់ហៅឲ្យ

១. ស្មោះត្រង់ និង មានភក្តីភាពចំពោះព្រះជាម្ចាស់ (គម្ពីរកិច្ចការ ១១:២៣)។

២. បន្តជំនឿយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន (គម្ពីរកិច្ចការ ១៤:២២)។

៣. ធ្វើកិច្ចការមួយចំនួន(គម្ពីរ២កូរិនថូស ៩:៥)។

៤. ធ្វើការផ្គាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឲ្យកាន់តែច្រើនឡើងៗ (គម្ពីរ១ថេស្សាឡូនិក ៤:១)។

៥. ព្រមានអស់អ្នកដែលរស់គ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ សំរាលទុក្ខអស់អ្នកដែលបាក់ទឹកចិត្ត ជួយទ្រទ្រង់អស់អ្នកទន់ខ្សោយ មានចិត្តអត់ធ្មត់ ចំពោះមនុស្សទូទៅ កុំឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់តបនឹងអំពើអាក្រក់និង សង្វាតធ្វើអំពើល្អ (គម្ពីរ១ថេស្សាឡូនិក ៥:១៤-១៥)។

៦. ធ្វើការ និងបរិភោគអាហារដែលបានមកពីកម្លាំងញើសឈាមរបស់ខ្លួន។ (គម្ពីរ២ថេស្សាឡូនិក ៣:១២)

៧. ទូលសូមអង្វរ អធិស្ឋានឲ្យ និង ទូលសូមការលើកលែងទោស សំរាប់មនុស្សទាំងអស់ផង។ (គម្ពីរ១ធីម៉ូថេ ២:១)។

៨. មានចិត្តធ្ងន់ (គម្ពីរទីតុស ២:៦)

៩. តយុទ្ធការពារជំនឿ (គម្ពីរយូដាសខ ៣)

ខគម្ពីរទាំងអស់ខាងលើនេះ បានផ្តល់ឲ្យយើងនូវគំនិតល្អៗ អំពីអត្ថន័យនៃពាក្យថា ការទូន្មាន។ អ្នកជឿណាក៏ដោយ ដែលជួយបងប្អូនរបស់គាត់ ចំពោះរឿងដែលរៀបរាប់ខាងលើនេះបាន គឺអាចចាត់ទុកថាមានព្រះអំណោយទាននៃការទូន្មានបានហើយ។ ពួកសាវ័ក អាចធ្វើការទូន្មានបាន។ សាវ័ក អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ និង អ្នកគង្វាលព្រមទាំងអ្នកបង្រៀនក៏អាចធ្វើការទូន្មានបាន។ សឹងតែគ្រប់អ្នកជឿទាំងអស់ដែលមានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ គឺអាចមានព្រះអំណោយទាននៃការទូន្មានបាន។

បងប្អូនអ្នកជឿទាំងអស់ត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់នឹងខគម្ពីរហេប្រឺ ៣:១៣ នេះ៖ "ចូរដាស់តឿនគ្នាទៅវិញទៅមក ជារៀងរាល់ថ្ងៃ" ។ នៅក្នុងគម្ពីរបកប្រែចាស់បានចែងថា៖ "ចូរកំឡាចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកជារាល់ថ្ងៃវិញ ក្នុងកាលដែលនៅតែហៅថា «ថ្ងៃនេះ»នៅឡើយ" ។ អ្នកជឿណាដែលជួយបងប្អូនពួកគេជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយមានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ នោះពិតជានឹងទទួលបានស្គាល់សេចក្តីអំណរនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៨ ចូរសរសេរអក្សរ ត នៅក្នុងចន្លោះខាងមុខប្រយោគត្រឹមត្រូវ។ សរសេរអក្សរ ខ នៅមុខប្រយោគដែលខុស។

.........ក) រាល់ព្រះអំណោយទានដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានមកឲ្យយើង គឺមិនត្រូវការអភិវឌ្ឍថែមទៀតឡើយ។

.........ខ) រឿងដែលសំខាន់ជាងគេបំផុតដែលយើងធ្វើនៅពេលដែលយើងទូន្មានមនុស្ស គឺការសួរសំណួរ។

.........គ) មានតែបុគ្គលពិសេសប៉ុន្មាននាក់តែប៉ុណ្ណោះដែលអាចក្លាយជាអ្នកទូន្មានបាន។

.........ឃ) បើយើងធ្វើតាមបង្គាប់របស់ព្រះជាម្ចាស់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយជួយអ្នកដទៃ នោះយើងត្រូវបានចាត់ទុកថាមានព្រះអំណោយទាននៃការទូន្មាន។

គោលបំណងនៃព្រះអំណោយទាននេះ

ការទូន្មានមានមុខងារជាច្រើននៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ ស្ទើរតែគ្រប់អ្នកជឿទាំងអស់ ត្រូវការការទូន្មាន។ មានអ្នកខ្លះទៀតត្រូវការ ការទូន្មានជាញឹកញាប់ ជាពិសេសអ្នកណាដែលកំពុងប្រឈមមុខនឹងបញ្ហា និងការសាកល្បងក្នុងជីវិត។ ដូចនេះ យើងអាចនិយាយបានថា គោលបំណងរបស់ព្រះអំណោយទាននៃការទូន្មាន គឺការហៅអ្នកជឿឲ្យដើរជិតជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ឬ ហៅពួកគេទៅកាន់បំណងព្រះហឫទ័យណាមួយរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ការទូន្មានក៏មានន័យថា ត្រូវហៅអ្នកជឿឲ្យធ្វើសកម្មភាពណាមួយ ដែលនឹងជួយពួកគេ ឬអ្នកដទៃ ក្នុងដំណើររបស់ពួកគេជាមួយព្រះជាម្ចាស់។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៩ អ្នកជឿភាគច្រើនបានដឹងពីតម្រូវការរបស់ខ្លួន ដែលត្រូវការមានការហៅឲ្យទៅជិតព្រះជាម្ចាស់ ឬ អំពីតម្រូវការរបស់ពួកគេ ដែលត្រូវការ ការលើកទឹកចិត្តឲ្យធ្វើអ្វីមួយ។ អ្នកជឿអាចជួយគ្នា តាមរយៈ

....

ការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួន

ត្រូវ/ខុស៕ ចូរសរសេរអក្សរ ត នៅក្នុងចន្លោះបន្ទាត់នៅពីមុខប្រយោគត្រឹមត្រូវ និង អក្សរ ខ នៅក្នុងប្រយោគណាដែលខុស។

..........១ ការបែងចែកក្រុមនៃព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណឲ្យបានច្បាស់លាស់ គឺមានសារសំខាន់ណាស់។

..........២ ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងអស់គឺសុទ្ធតែបានមកពីព្រះជាម្ចាស់។

..........៣ ការបម្រើមានន័យថា ការបំពេញតម្រូវការរបស់អ្នកដទៃ។

..........៤ ទេពកោសល្យពីធម្មជាតិ និងព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណគឺដូចគ្នា។

..........៥ ការបង្រៀនមានន័យថា "ការបង្ហាញពីរបៀបធ្វើអ្វីម្យ៉ាង"។

..........៦ ព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើ មិនអាចជួយនៅក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អបានទេ។

..........៧ អ្នកជឿត្រូវតែជាអ្នកគង្វាល ដើម្បីទទួលបានព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀន។

..........៨ ឪពុកម្តាយដែលនៅផ្ទះរបស់គាត់ ក៏អាចមានព្រះអំណោយទាននៃការបង្រៀនដែរ។

..........៩ ស្ត្រីមិនអាចបង្រៀននៅក្នុងក្រុមជំនុំបានទេ។

........១០ កិច្ចការដ៏សំខាន់របស់អ្នកបង្រៀន គឺការផ្តល់ចំណេះដឹងអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

........១១ ចំណេះដឹងគឺជាគ្រឹះមូលដ្ឋានសម្រាប់ជំនឿ។

........១២ *ការទូន្មាន* មានន័យដូចគ្នានឹង *ការផ្សាយដំណឹងល្អ*

........១៣ អ្នកជឿអាចទូន្មានគ្នាទៅវិញទៅមកបាន។

........១៤ គោលបំណងនៃការទូន្មានគឺត្រូវហៅមនុស្សឲ្យដើរជិតជាមួយព្រះជាម្ចាស់។

ចម្លើយសម្រាប់លំហាត់អនុវត្តន៍

១ ការបម្រើ

៦ ក) ត

ខ) ត

គ) ត

២ ខ) គ្រប់គ្នាអាចមានទេពកោសល្យ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធធ្វើការតាមរយៈ អ្នកណាម្នាក់ ដែលមានព្រះអំណោយទាននៃការបម្រើ។

៧ គ) វាចាក់គ្រឹះមូលដ្ឋានសម្រាប់ជំនឿ។

៣ ការបំពេញតម្រូវការរបស់ពួកគេ។

៨ ក) ខ

ខ) ខ

គ) ខ

ឃ) ត

៤ ចម្លើយទាំងអស់គឺជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ

៩ ព្រះអំណោយទាននៃការទូន្មាន

៥ ខ) អនុញ្ញាតឲ្យព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធអភិវឌ្ឍវាឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។